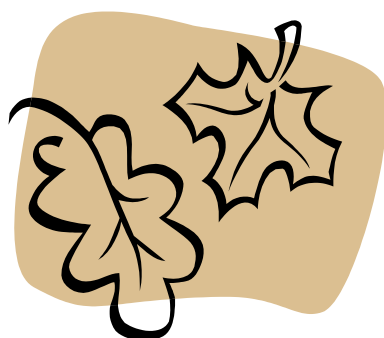

“Κράτα μακριά το σύννεφο!”

Ένα θεατρικό σενάριο-διασκευή του διηγήματος «Το σύννεφο»
του Ανδρέα Καρκαβίτσα

ΔΗΜΑΚΗΣ: Σαν καλός ο Αύγουστος εφέτος, ε ;

ΒΡΑΝΑΣ: Ναι. Μακάρι πάντα μας!

ΔΗΜΑΚΗΣ: Εγώ φοβόμουν την αυγή.

ΒΡΑΝΑΣ: Κι εγώ. Μα δεν άκουσες τα κοκόρια ; Άμα λαλούν τα κοκόρια παράωρα , ο καιρός αλλάζει.

ΔΗΜΑΚΗΣ: Και μαζί η τύχη μας.

ΒΡΑΝΑΣ: Βέβαια , στην τρίχα κρέμεται.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Ο Δημάκης κι ο Βρανάς στολισμένοι όπως οι χασάπηδες τις νηστίσιμες ημέρες , εκάθηντο ήσυχοι εις το κρασοπουλείον και συνομίζουν για τον καιρό. Είχαν και αυτοί απλωμένη εις τ' αλώνι την σταφίδα των κάτω από τας φλογεράς του ηλίου ακτίνας ως αι χωρικά τας θυγατέρας των εις τα περιπαθή βλέμματα των λεβέντηδων , και μετρώντας τις ημέρες εις τα δάκτυλα, επερίμεναν ανυπομόνως να ξεραθεί. Φυσικά, λοιπόν, αι συζητήσεις της ημέρας και της νυκτός τα όνειρα, δεν έχουν άλλον σκοπόν παρά την κατάστασιν του καιρού και τις τιμές της σταφίδας.

ΠΑΝΑΓΗΣ: Που να σας τα λέω , παιδιά! Τάχτε μου! *(κρατάει ένα γράμμα και το επιδεικνύει)*

ΔΗΜΑΚΗΣ: Τι 'ναι , βρε Παναή;

ΠΑΝΑΓΗΣ: Κέρνα τα καφεδάκια , για να σου σκάσω την είδηση.

ΒΡΑΝΑΣ: Έλα, βρε σπαγγοραμμένη! Μη μας σκας ! Τι έμαθες; Τι λέει το γράμμα;

ΠΑΝΑΓΗΣ: Ο κουμπάρος μου, ο Γιάννης απ' την Πάτρα το 'στειλε.

ΔΗΜΑΚΗΣ: Τι λέει, ντε;

ΠΑΝΑΓΗΣ: Περσινό πράγμα, δεν έμεινε ρόγα στην Πάτρα! Τ' αμπέλια στην Γαλλία χάλασαν!

ΒΡΑΝΑΣ: Ωχ, ωχ, ωχ! Ταλλαράκια στην τσεπούλα μου σα να ακούγονται.

ΠΑΝΑΓΗΣ: Κι έχει κι άλλα να σας πω : στην Πάτρα έβρεξε , στην Βοστίτσα παλιόπραμα . Από πού θα πάρουν φέτος τη σταφίδα τους οι Εγγλέζοι για την πουτίγκα τους;

ΔΗΜΑΚΗΣ : Α! Πασά μου! Σαράντα τάλλαρα κι αμάν- αμάν!

ΒΡΑΝΑΣ: Τι σαράντα; Εξήντα δε λες;

ΠΑΝΑΓΗΣ: Το λοιπόν , να πέφτει το κέρασμα αυτοστιγμεί!

ΔΗΜΑΚΗΣ: Αμάν , τσιγγούναρε! Σε κακό το έχεις να κεράσεις κι εσύ μια φορά. Χαλάλι σου , όμως, με τέτοια νέα, χαλάλι σου!

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Εν τω μεταξύ σε μια διπλανή συντροφιά...

ΜΗΤΡΟΣ: Όπου ακούς πολλά κεράσια, κράτα μικρό καλάθι, λέω εγώ. Κι εξήντα τάλλαρα να πουλήσουμε, τι θα μας μείνει στην τσέπη;

ΛΑΜΠΡΟΣ: Θα πλακώσουν τα κοράκια οι εισπρακτόροι, να μας ρουφήξουν τον παρά, σαν τα όρνεα!

ΜΗΤΡΟΣ: Χρωστάς πολλά ακόμα , ρε Μήτρο; Δε στάθηκες στα πόδια σου ακόμη μετά το προπέρσινο δάνειο;

ΛΑΜΠΡΟΣ: Πού να σταθώ ; Κάθε τρεις και λίγο ο τοκογλύφος , ο Λινάρδος, μου στέλνει τα τσιράκια του για να μ' αυξήσουν τον τόκο. Που κακός χρόνος να τον έβρει.

ΜΗΤΡΟΣ: Κάτι πρέπει να κάνουμε με δαύτους. Καταντήσαμε να τους έχουμε συνέταιρους στον κόπο μας. Σκλαβάκια τους μας έχουνε .

ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ: Ως και γυναίκες , μωρέ, μας καταντήσανε . Όσο θυμάμαι τα μούτρα της κυράς μου όταν της γύρεψα φουστάνι και κεφαλομάντηλο για να πάω στο χωράφι .Να άνοιγε η γης καλύτερα να με κατάπινε. Ανάθεμά τους!

ΒΡΑΝΑΣ:Τι έκανε, λέει, ο μάγκας;

ΔΗΜΑΚΗΣ: Τι; Μη μου πεις πως δεν άκουσες τι κάνανε στη Βαρβάσαινα !Διαβόλου κάλτσες, μα τον Θεό!

ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ: Αν σου αφήνανε κι εσένα τη φαμελιά χωρίς έναν παρά για ψωμί, θα σου λεγα αν θα φόραγες φουστάνια ή όχι.

ΒΡΑΝΑΣ: Τι κάνατε, μωρέ ; Βγάλατε στο σφυρί τα φουστάνια των κυράδων σας ;

ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ: Ξεφτέρι είσαι του λόγου σου! Και τι θα πιάναμε , μωρέ, από τα κουρελιασμένα φουστάνια και τις ξεφτισμένες ποδιές;

(πολύ ντροπαλά)Τα φορέσαμε και πήγαμε στο αλώνι...

ΒΡΑΝΑΣ: Πώς το είπες;

ΜΗΤΡΟΣ: Συμφωνήσαμε να κατεβούμε στ' αλώνια με γυναικεία ρούχα , για να πας περάσουνε από μακριά τα κοράκια του Λινάρδου για γυναίκες και να μη μας ζαλίσουν για τα δανεικά.

ΠΑΝΑΓΗΣ: Ωρέ, μάνα μου , ρεντίκουλα!

ΛΑΜΠΡΟΣ: Ρεντίκουλα , ξερεντίκουλα , μια φορά τους 'ξαπατήσαμε!
Μας πέρασαν για κυρές , όπως τήραγαν απ' το ψήλωμα και δε μας ενοχλήσανε για τα τάλαρα αυτή τη φορά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ: Αμάν!!!

ΒΡΑΝΑΣ: Τι 'ναι , Χαραλάμπη;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ: Δε βλέπετε; Ένα σύγνεφο...

ΟΛΟΙ: Σύγνεφο!!!

ΒΡΑΝΑΣ: Αμ το 'πα από την αυγή εγώ! Άκουσα τις χήνες που γυρεύανε νερό.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Αληθινά εις τον δυτικό ορίζοντα εφάινετο μικρόν μαύρο σύγνεφο που είχε σχήμα και μέγεθος ενός κριαριού. Η παρουσία του έγινε σε λιγάκι γνωστή εις όλην την αγοράν. Αμέσως οι έμποροι άφηκαν τις πήχες των , οι χασάπηδες τις μαχαίρες των , οι παπουτσήδες τα τσαγκαρόσουβλά των , οι καφενόβιοι απάνω εις τα τραπέζια την τράπουλαν και όλοι έσπευδαν εις το μέρος όπου έστεκε ο Χαραλάμης . Το συννεφάκι όλο κι εμεγάλωνε. Τώρα είχε σκεπάσει όλον το από Κεφαλληνίας μέχρι Χλομούτσι διάστημα. Οι χωρικοί εκοίταζαν εις εκείνο το μέρος ακίνητοι ως να διετέλουν υπό βασκανιαν.

ΜΗΤΡΟΣ: Βρέχει στην Πάτρα!

ΔΗΜΑΚΗΣ: Και στον κάμπο!

ΛΑΜΠΡΟΣ: Κλωνί δε θα μείνει στην Πάτρα !

ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ: Ούτε τσάμπουρο δε θα γλιτώσει στα Λεχαινά!

ΠΑΝΑΓΗΣ: Μωρέ δεν τη δίνω ,αν δεν τα σκάσουν τα εξήντα!

ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ: Εξήντα! Τι λες , Παναή! Εκατό κι αμακινάριστη!

ΒΡΑΝΑΣ: Όχι δα, καημένε!

ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ: Άκου που σου λέω! Θα την πάρει από το αλώνι ο έμπορας εφέτος. Και- που είσαι- τον παρά στο χέρι. Εν τη παλαμη και ούτω βοήσωμεν!

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Ήσαν αχόρταγοι , απαιτητικοί , ασυγκίνητοι. Η καταστροφή της σταφίδας των άλλων , τους έκανε να πιστεύουν ότι έπλεαν ήδη εις ωκεανόν ταλλήρων .

ΔΗΜΑΚΗΣ: Δεν είναι τίποτα, δεν είναι τίποτα. Είναι βαθιά.

ΜΗΤΡΟΣ: Βαθιά βροντή, γοργό νερό!

ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ: Γοργό για την Πάτρα . Τώρα το νερό στρατεύει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ-ΠΑΝΑΓΗΣ: Άμποτε...

ΛΑΜΠΡΟΣ: Τι άμποτε; Δεν βλέπεις που τους έπνιξε;

ΠΑΝΑΓΗΣ: Ναι ,μα σα να το κρέμασε κι εδώ , λέω!

ΒΡΑΝΑΣ: Μπα που να φας τη γλώσσα σου¹

ΜΗΤΡΟΣ: Μωρέ, δός του μια με το βουνό της Κεφαλονιάς!

ΠΑΝΑΓΗΣ: Το κρέμασε...σε λίγο θα βρέξει.

ΒΡΑΝΑΣ: (ακούγεται ήχος δυνατής βροχής) Θεέ και Κύριε!

ΔΗΜΑΚΗΣ: Δε λυπάσαι τους χριστιανούς , Θέ μου!

ΒΡΑΝΑΣ: Αμ σας τα 'λεγα 'γω! Δεν ήταν καλή η αυγή σήμερα.

ΟΛΟΙ: Όπου ακούς για σταφίδα, κράτα μακριά το σύγνεφο!